

İmplant

28.05.2017

Kirişi sağlam çakalım, herkesin korkup titreyip ağzını açamayıp bir imada dahi bulunamadığı o dönemde sesi en çok çıkan en çok yazan muhalif yazar oldum. Hrant'ın katillerini Hrant'ın arkadaşları dahi korkudan ağzına alamazken yüzün üstünde TV programında ekrandan fırlarcasına söyledim. Yirmi-otuz yıllık arkadaşlarım Taraf Gazetesi yazarlarını kahraman ilan ederken, kirişi sağlam çakalım, suratıma fareymişim gibi bakıyorlardı. Kirişi sağlam çakalım, en mahrem duygularımızı artık en okunaklı şekliyle hikayemizin manşetine çakalım...

Kovuldum linç edildim ve test ettim, aç bir beyin graniti parçalayabilir.

SKY'daydım, Fetö-AKP açılışı benimle yaptı, ilk kovulan gazeteciydim. Sonra o meşhur yetmez ama evet anayasası halk oylamasında ART ekranından başka konuşacak yer de kalmadı.

Operasyonların en vahşisi savcı İlhan Cihaner'in makamında cemaatçi polislerce yaka paça tutuklanma görüntüleri ekranlara düştü, işgal başlamıştı. Tam bir Kubilay vakası, izleyiciler TV'nin kapısına dayandı, öfkeli bir nümayiş, susmayın, konuşun, Türkiye'yi cemaate teslim etmeyin, feryat figan.

Akşam programda delirdim ipleri koparttım, uçuruma atlar gibi taş devrinden kalma balta sopa ana avrat kelimelerle saldırdım.

Çok sert bir program, stüdyo çıkışı, dişlerim kalıp halinde elime geldi, gözüm oto camında suratıma takıldı, alt çenem burnuma değişiyor, suratım İsmail Dümbüllü'ye dönüşmüş, başka biçimde bir insan olmuşum.

Bir anda anneanne ağzı gibi dişsiz kaldım, insanlıktan çıktım. Yirmi yıl kadar önce porselen tabir edilen altlı üstlü yaptırmıştım, için için içten içe çürütmüş.

Dişlerim elimde, penisim kökünden kesilmiş gibi. Bir dikişte hayal kırıklığı, suratımın bu yeni haline başım döndü, beni ayakta tutan inadım ve hayallerimden mermi yemiş gibi, yığılıp kaldım.

Aylara burnundan halkalı ip atlara yular gibi bizi de sonunda ağızsız yakaladı hayat.

Şubat'ın sonu, o meşhur yetmez ama evet referandumu mayısın sonu, panikle ilk işim programcım arkadaşı aramak, referanduma kadar kaç program var, **'yedi-sekiz program'**, haftaki konuşmaya altı gün, program kapısında ayak üstü panikle, eş dost hatırım geçecek bir dişçi aradım, evindeymiş, acilen, koşarak geldi.

Bir kola kutusu üstüne bir üçgen çizin ve kutunun üstünden araba tekerleğiyle geçin, işte yeni suratım.

Her programa coşkuyla başlarken buhar ve alev dumanı püskürtüp gaz alıp kalkan o araba, son sürat duvara tosladı. Arabanın önündeki hasara bakınca, verilecek iki karar var, bir, **'sanayiye çek'**, iki: **'hayrı kalmamış ya dükkanı kapat ya hurdaya götür'**, artık ne bir şiir okuyabilir ne bir film izleyebilir bu surat.

Dişsiz ağızsız nasıl konuşulur, yazar çizer gazeteci aydınlar operasyonlarla onar yirmişer kafiyelele Silivri'ye tıklıyor, tam da bugünlerde konuşmalı. İmha edildiğimizi feryat edecek gazete TV hiç yok, anayasaya orduya gazetelere Toros

Dağları'na nohuta mercimeğe yazarlara acıyan yok. Dağ kadar büyük bir buldozer işgal güçleriyle Gelibolu körfezinden girmiş Ardahan'a kadar,üstümüzden geçiyor.

Buldozerin yıkımını hukuksuzluklarını gaddarlığını halka dünyaya gösterecek kameralar hiç yok. Muhafif kitleler gizlice boğduruluyor, el kol bağlı ülkemizde Amerika ve Nato hafriyatını çaresizce seyrediyoruz. Bu dramatik dar zamanda ayakta kalmaya direnmeye ahlakın dirayetini bedeninin gücü yetmiyor. **'Diren, dayan, ha gayret'** diye çaba gösterecek uzuvların kesilmiş,yetmemiş hepimiz manşetlerde hayvan pornosu yapan sapık ilan edilmişiz, manşetlerdeki suratımız da bozuk, neyle mücadele edeceksin. Çaresizlik kıskırttığı becerikli organlarını bulamayınca vücudun cehennem azabıyla içine dökülen kapkara zehre dönüyorsun, koskoca hukuk kurumları, ordu, emniyet hileli oyun kağıtlarına dönüştürülmüş ve hepsi oyun dışı bırakıldı, cepte beş para yok.

Seçimlere iki buçuk ay var ve TV'nin mesaj kutusu binlerce çığlık feryat dolu, bir cemaatin işgaline giriyoruz. HSYK, Yargıtay, Anayasa Mahkemesi hepsi bir ay sonra cemaatin tapusuna geçecek. Bir buçuk ay, ne kadar gücümüz varsa. Acı uzun vadede demlenip insanı bilge yapabilir ama acı aniden beyne kamyon gibi çarpınca, deliriyorsun, işgal fırtınası her birimizi bir yana atıyor, uyuşturucu ve intihar fikri böyle günlerde mi beyne yerleşir?

Televizyonun içi de karışık, yönetime karşı bir çok programcı arkadaş isyan halinde, son haddine gelmiş büyük bir güvensizlik kavgası sürüyor, bir şeylere el koyulmuş ve hiç birimiz farkında değiliz. Arkadaşlar patronu ikiye bölmeyle, sözünde durmamakla suçluyor, tek tek çok haklı sebeplerden programları terk ediyor, hiç birimizin ısıracak gücü kalmadı, **patronun yüzüne karşı canın cehenneme diyen çekip gidiyor.**

Yönetimle birkaç toplantı yaptık, ikili oynadığını tutarsız konuştuğunu söyleyen arkadaşların hepsi sırayla açıkça bir masa etrafında hesaplaştılar, doğrusu manifesto konuşmalarına bayıldım, ART'den ayrıldılar, çok güzel öyle özgürlükçü konuştular ki iftihar ettim hayran kaldım, harareti tartışmalar güzeldi ama ülke de bitmişti.

Her biri atik davranıp avukatlarını tutup yönetimden paralarını peyder peyder aldı, arkadaşlar gerçekten çok haklıydı ama seçime de bir buçuk ay vardı, yönetimin iktidarla gizlice anlaşmasını görmezden gelip dışsız ağızla hızla bir şekilde sokup programlara çıkmalıyım, ne de olsa bu yönetime en fazla bir buçuk ay dayanacağım, sonrası zaten kızıl kıyamet.

Dişlerim elimde, sabaha geçici, birkaç gün içinde de kalıcı takma bir diş, dişçi, gece yarısı dükkanı açıp, olur, dedi, **'ısırabilmek ne büyük nimetmiş', 'yutkunabilmek bir hazineymiş'.**

Ağızda sağlam ilerde işime yarayacak üç tane köpek dişinin kökleri, lazım olur kıyamam, bir daha düşün, dedi, doktor hassasiyetiyle bu dişleri asla çekemem, diye ısrar etti. **'Köpek dişleri kalırsa ağızım ne zaman biter'** dedim, bir ay iki ay sürer, **'olmaz, hemen lazım'**. Kavga gürültü, **'günah benden gitti'** deyip ilerde başka yeni model bir çözüm düşünüyoruz, tatlıya bağladık, ah hiçbir kadın hatta arkadaşlarım dahi görmesin bu suratı, artık geceleri çıkmalıyım sokağa.

Her şey seçimden önce dört-beş programa daha çıkabilmek için. Dişçi koltuğuna oturduk aaa deyip ağızımı açtık, açmaz olaydım, iğneler yedik ağız kesiciler yuttuk, kerpetene asıldı, çekti, terledi, bir daha denedi, hay aksi dedi darbeleri çekiç çalışmıyor, bu sefer yine kerpetene asıldı, bir daha kerpeteni değiştirdi, bir daha bismillah, sakın ol, sanki doktor ekrandan haykırdığım bütün küfürlerin intikamını alıyordu, geliyor az kaldı, çıkacaklar, zorluyor, azı dişleri ne domuzmuş, sanki azı dişi omurgama bağlanmış, çekilince bedenim hamur gibi yığılacak, öyle oldu.

Sağlam köpek dişlerim pamuk içinde elimde, ilkel oklarıyla silahlı rangerlere karşı mermi yiyip ölmüş birkaç Kızılderili cesedi gibi, kan revan içinde avcumun ortasında uzanmışlar, ya rab ne güneşler batıyor, dükkanlardan sadece burun çalışıyor, kızarmış etin sadece kokusunu yiyecek.

Ertesi gün ağızıma macun kalıplayıp ölçü bir gün dolmadı teknisyeni gece çalıştırıp geçici takma dişler ağızıma takıldı.

Bir şey çiğnemek katı şeyler yemek mümkün değil, çorba içebiliyorsun, ses rengi değişti, konuşurken tıslamalar. Geçici damakla ama yine de bir hevesle programa geldim, neye uğradığımı şaşırıdım. ART digitürk 36 kanalda yayın yapıyordu,

bir günde, pat, 36. kanala Beyaz TV kurulmuş, ART'yi de yüzüncü bilmem kaçınca kanala, sonra oradan da atıldı.

ART'den ayrılan programcı arkadaşları aradım, acı acı gülererek 36. kanal Beyaz TV'ye satıldı, dediler, cephaneliği boş yere mi heba ettik, ulan olan bizim dışlara mi oldu?

Satıldı kelimesi beynimde zonkladı, satıldı, satıldı, satıldı, sağcı insanlardan başka ne beklenir, referandumu kaybettik, Türkiye ordusu emniyeti hukuku işgal edildi, hala çıkartamıyorlar, doktora koştum, implant dedi. İkişer hafta arayla üst damağa dörder büyük iğne. İki uzun yıl yutkunma yetimi kaybettim, tavuk gibi başıma dikip gurl gurl. Bulamaç yapıp tıkınıyorum. Bütün yiyecekleri vitaminleri iki yıl süreyle bebe maması haline getirmeyi öğrendim. Hayat işte, bir roman boyutunda bir acıyı, bir cümleyle geçiştireceğimi, hiç düşünmemiştim.

Yırtıcı kuşun suratu paramparça, kapalı kapılar ardında ağır kesiciler. Hergün maske takıp manava gidip çeşit meyveler alıp blenderden geçiriyor bebek maması gibi ağızıma tıkıp yutkunma zorluğuyla, iteklesin diye üstüne suyu döküp tavuklar gibi dikip başımı, **iki uzun yıl**.

Yakutistan'da balıkları '**soğuk**' pişiriyor, elli derece soğukta kalan balıklar önünüze soğukla pişip geliyor.

Acı soğuk, pişirdi mi?

AKP'si, Cemaati, IŞİD'i bin çeşit saldırı bin çeşit iftira her yer irin kaynıyor, artık kışın soğuk yazın sıcak olsa ne değişiyor, yüz­süz iradesiz ve korkudan selamı sabahı kesmiş dostlar, hiçbir şeye gücün yetmiyor.

İstedığınız kadar '**dürüst**', istediğiniz kadar yetenekli olun artık yazdığınız her yazıya bu biçimsiz suratın ölüler diyarından kemik gölgesi düşüyor.

Bir yazı içinde yüz tane küfür bin kez tecavüz binlerce biçimsiz kelime, çapraz bağlarla ve bir büyücü terkibiyle birbirini tamamlıyor suratım.

Her sokak her gazete her paragrafım kurtçuk kaynıyor, çirkinliğin gölgesi her yerde her kurumda her suratta, şeytanın gölgesi her yere sinmiş, kuyrukları savcılardan cumhurbaşkanına her yerde ifrit yüzünü gösteriyor.

Küçük insanlar ülkesinde sınav sorularını çalıp büyük olmak isteyen milyonlarca kurtçuk, meslek sahibi uzman olmadan misyon sahibi olmuş özel görevli yüzbinlerce ajan, biz, güzel mi güzel hikayeler yazma derdinde hayal kurarken, celladımız oldu.

Ekrandan bizi izleyenlerin beklentileri hayli uçmuş, bizlerden, Erzurum Sivas kongresini ne zaman toplayacağımızı meczupça soranlar da var, kırk ayrı yerde kırk ayrı karakolu kutsal isyanın işaret fişeği olarak ne zaman patlatacağımızı merak edip, hatta emniyetten MİT'ten atılmış, toparlanıp kulaktan kulağa ve şehir şehir dolaşıp illegal örgütlenip hadi başına geç önder ol, diyen de, Kızılderili soykırımında umutsuzluk o hale vardı ki bir Kızılderili kabile çözülmesin diye kendini Manitu ilan etmişti.

Bir buçuk yıl dışçiden alaycılığımı bitiren neşesiz bir maskeyle çıktım, eve kapatılan evcil hayvanların sabrı ne kadar merak ediyorum, yutkunmamı kontrol edip tadiyla bir kahve içebilmek ne büyük nimetmiş, yazarlığın cümbüşü bitti.

İçimde başka tür bir hırs tıkanmış bir hela birikti, güneşle havayla yağmurla yürüyüşle sebepsiz neşelenen ruhum son damarına kadar düğümlendi. Tanrı ahlak inanç sorumluluk müzik kitap yazmak hiçbiri uyarmıyor. Mavi dumanlı sokaklarda top koşturan çocuğun sonu, lise yıllarında teneffüslerde kızların defteri arasından resimlerini çaldığı o güzelim çocuğun son resmi bu kadar kahredici olmamalıydı.

TV'den beni ısrarla izleyen Tunalı Hilmi'nin meşhur sokak akordeoncusu Ata ağbi önümü kesti, ülkenin işgaline ağlıyor, atılıp boynuma: -ağbi konuşacak bir TV bulmalıyız, ağbi gazete de yok, ağbi bir şey yapsanız, ağbi Türkiye gitti, titrek kuru yaprak halsiz ellerime sarılıyor, zoraki bir inadın gururuyla İzmir marşını bu defa ağlaya ağlaya o çalıyor ben gözyaşlarıyla söylüyorum.

İlkokul birinci sınıfta 'en güzel gül benim ülkemde açar' şiirleriyle sevdiğim Türkiye uzay boşluğunda bir kara delik gibi kayboldu, anayasal kurumları, belediyeleri, ovaları, yaylaları, bütçesi, ÖSYM soruları, polisi, askeri, yargıtayı bir anayasa değişikliğiyle bir şeyhin bir cemaatin haremi haline geldi. Mağlubiyet sonrası, 'tiksinti' duygusu, bin yıllık tarih içinde bu topraklara yüzlerce saldırı istila oldu, ama bu denli şerefsizce yenilmek sadece bize nasip oldu, bir perukçunun vitrini önünde kahırla söyleniyorum, artık perukla mı gezmeliyim?

Şaka, hikaye, film, roman hiç değil, gerçek, ülkenin bütün kurumları hukuk emniyet askerlik an itibariyle CIA ve Cemaat'in özel malı haline geldi, ve aydınları an itibariyle TV'de neşeli tartışmalarla hala demokrasıcılık oynuyor:

(-buyurun söz sizde), (-rica edeceğim size de sıra gelecek). Sıra kimseye bir daha gelmeyecek, bu kadar kin ve kötü kalpli yazarı aydını kim büyütüp salıverdi, ordunun emniyetin kelepçelenip içeri tıklılmasından o kadar mutlular ki, eski devir bitti, Yeni Türkiye lafını o kadar seviyorlar ki...

Ekran başında 'vatandaş Türkçe konuş' diye bağıriyorum, vatandaş Türkçe konuş, işgal olduk, işgal oldunuz işgal oldular.

Üst damağa dört büyük iğne, yüzüm balon gibi şiş, ağızım pamuk dolu, yüzümü kapatmış elim çenemde, (rahmetli oldu) Tunalı'nın ortasında pastanesi satılıp dönenciye döndü, Tunalı'nın meşhur Rizeli pastacısı amca koluma girdi. **-Ben buradayım, ne kadar ihtiyacınız varsa...**

Moralimi düzeltmek için fıkralar anlattı, yaşlı amcamla birbirini teskin etmeye çalışan iki sevgili gibi, fıkra anlatırken köylerimiz ninelerimiz ormanlarımız yaylalarımız çocukluk hatıraları, sanki artık bir daha topraklarımıza serin yağmurlar hiç yağmayacak bir hüznle.

-Bu günleri de mi görecektik yuh olsun hepimize.

-İşadamları neden reklam vermiyor, bahaneleri hep aynı hazır: iktidar bizi vergi manyağı yapar defterden siler, yalan, biri gelip sokakta elden para verse kim bilir kim duyar, 'yav gardaşım şimdi senin cebine koydum parayı kim bilecek?'...

Düne kadar efeler gibi naralar atan ağızım dinamit gibi içinden patlıyor, damak parçaları karanlık batışın kırmızı havai fişekleri... **-Sağ siyasetçiler, bu puştlar otuz yıl bu ülkeyi el altından hırsızlıklarıyla yormuş mecalsiz hale getirmiş. Yetmemiş otuz yıl ekranlara Türkiye güzeli gibi çıkıp pozlar verip konuşmuşlar, neredeler?**

Hiç değilse basalım yaygarayı feryadı, herkes kör sağır, bari cesedimiz başında ağlayanımız olsa. Ergenekon'un bir numarası diye içeri attılar çıktı kanser oldu. Üç ay içinde öldü, Ankara'nın en güzel adamı cenazesinde yirmi kişi yoktuk. Rizeli amcam sözlerime dayanamıyor seksen yaşında kolumda hüngür hüngür ağlıyor: **-akşam bir belgesel seyrettim, sırtlan karacayı böğründen kapmış, bir çırpındı bir silkelendi kurtuldu sırtlanın ağzından, benim kafa orda kaldı, bu canı teslim etmeyeceğiz, bir silkinip bir çırpınıp...**

Birden yüzüne bir neşe geldi: **'bak uşuğum ninemin tam üç ayrı sopası vardı, biri kabukları soyulmuş yufka çubuğu gibi habule dümdüz, bu sopayla ineği evin köpeklerini döverdi, öbürü, eğri büğrü yumruk gibi budakları, budağı kafa yarar, bununla kümesi kollayan çakalları döverdi, öbürü, ucuna bok sürülmüş sopa, onunla da bizi döverdi. Gel zaman büyüdük ninem çok yaşlandı, nine dedim bizi niye ucu boklu sopayla döverdün, dedi ki siz köy uşağısınız sopadan korkmazsınız ucuna bok sürdüm ki belki utanırsınız'...**

Fıkrasını bitirdi bana döndü, **-la gardaşım, elimize bir boklu değnek alıp şu Yargıtay'a girişelim...'**

Konuşa konuşa Tunalı Pasajı'nın önündeyiz, ağızımı tutmuş güç bela lafa giriyorum, taksiye mi binsem, caddeye doğru bir adım attım.

Orta yaşlı temiz şık ve güzel bir bayan, kolunda beş-altı yaşında çocuğu, bir sinir patlaması, bir hışımla önümü kesti.

Yüzüme karşı hücumla geçti: **'size inanmıyorum, hepiniz katilsiniz, bunca zaman sabırla bekledim hep izledim, bir gün gerçekler ortaya çıkar diye size hep güvendim, yalansınız, bizi kandırıyorsunuz, bütün gazeteleri okuyorum hepsi mi yalan söylüyor. Bütün hakimler çıkıp TV'ye konuşuyor hepsi mi yalan söylüyor. Bütün siyasiler TV'de hepsi mi yalan söylüyor. Katil sizsiniz, bizi bunca zamandır oyaladınız ihanet ettiniz, size inanmıyorum. Hala almamışlar mı seni hala ortalıklarda mı dolaşıyorsunuz...!'**

Ve kolumdaki yaşlı Rizeli amcağı gösterip: **'hala bu yaşlı dedeleri mi kandırıyorsunuz?'**

Manşetlerden başlayan **'linç'**in boku nihayet halka bulaştı, şaşkınlıktan kalakaldım.

Gazete manşetleri algı kitleyi tek bir insan gibi karakterleştirmiş, bir Capra filmi çekiliyor sanki. Manşetler ekranlar iftira ata ata, masum sıradan insanların dilinde de nihayet, şeytan kuyrukları çıkmaya başladı, kabul gördü onaylandı, işgal sıradan insanımızın içine girdi.

Dişlerim ağzım uyuşturucu dizlerimin bağı çözüldü, burası Tunalı Hilmi, okumuş gün görmüş sosyal demokrat insanlar. Bu tertemiz yüzlü insanlar çıldırmış noktasına gelip yüzümüze karşı katilsiniz deyip hücumla geçmeye başladıysa, maç bitti, Ey memleket, geçmiş olsun, Libya'dan kaçan Araplar gibi botlara binme sırası bize mi geldi?

Kadının manik öfkesi gözyaşına dönüyor: **'siz konuşurken samimiyetinizden ağladığım günlere yazık olsun, yalanlarınızla bizi kör etmişsiniz.'**

Kadın çanta tekme saldırıya geçti.

Büzülüp susmak kabul etmek, kaçmak kaybolmak, bu kalabalığın içinde sapık resmi çok utandırıyor, kitapları milyon satışı bulmuş bir yazarın sonu, okuduğum Teksas Tommiks kitaplarının kötü hain suratlı adamı sonunda ben mi oldum?

Bu genç annenin yakama yapışan elini tutamam cevap veremem.

Bir **'sapıkmışsın'** gibi sokak ortasında çantayla saldırılmak utanç duygusu rezillik denilen şeyden çok öte vatana ihanet, akıntıya karşı konuşan inadçı yazarlığım madalyasını alıyor.

Bir ay kadar önce yine başıma gelmişti büyük bir üniversite salonunda iki saat konferans verip kürsüden indim, öğrenciler fotoğraf çektirirken on dokuz yaşlarında toparlak bir kız önüme çıktı, avazı çıktığı kadar yüzüme bağıyor: **katiliiiiii... katil...**

Ne katili ablam, ekşi sözlükte yazdılar, sen katilsin. Ablacığım oralarda her şey yazılıyor.

-Okulda hocama sordum o da katil dedi.

Bu adamakıllı bir rezalet.

Ey yüzbinlerce insanın okuduğu yazılarım hikayelerim, beni buraya hanginiz getirdi?

Kurtuluş Savaşı'na ihanet edip linç edilen Ali Kemal gibi CIA, Cemaat, AKP yeni bir kervan düzdü ve şimdi tarih döndü,kendi sokaklarımızda linç'in ortasında biz kaldık.

Kararmış bir hırs bastı içimi, ellerimle bomboş delinmiş dikilmiş damağımı yokladım, şu çene kemikleri içine, şarjör gibi mermi soksam, ağzımı açıp bağırırken tarasam bu kalabalığı...

Kadın kendisine sarkıntılık etmişim gibi çantasını başıma indirdikçe indiriyor, bir an etrafa bakındım, gelip geçenler donmuş bir resim gibi, bir tecavüzün sapıyıymışım gibi çivilenmiş gözlerle yüzüme odaklanmış. Yer yarılmadı altına giremedim, yolun ortasında tüm hayatım film şeridi gibi gözlerimin önünde, ey vatan hangi hastalığa tutuldun, işgal kuvvetlerine bu büyük gücü, hangi medya verdi.

Dat dat korna sesi, bir kurtarıcı gibi, taksinin içinden şoför kafayı uzatmış, bu **'solcu Sedat ağbi değil mi?'** **'atla Nihat**

gardaş, bırakayım...'

Rezaleti seyreden odun yığını kalabalığın içinden can havliyle ormandan kaçan bir keçi gibi, kaldırımdan taksinin içine atladım.

Sedat ağbi hiç yüz verdiğim biri değil.. 17 yaş solculuğunda patinaj yapıp çkamamış sağcısına dincisine Allahına kitabına deyip tekme tokat güpegündüz saldıran arıza tekin olmayan bir ağbi, ağzından düşürmediği ezilen sömürü sınıf kelimeleri Hitit'lerden kalmış.

Eski günler, külleri eşeleyip demlendiğimiz lafladığımız oldu, belası bitmeyen hikayeler anlatır, iki kaçak iki sürgün soğuk Ankara ayazında kötü şarap şişelerini heykellerin suratında parçaladığımız çok oldu, sonra tanınan bir yazar oldum, o günleri İzmirli teyze okuyucularıma şimdi nasıl anlatırım.

Trafik tıkalı, enkazım arka koltuğa yığılı, eve, dördüncü caddeye götür Sedat ağbi. Ağzımdaki kanlı tamponu çıkarttım pıhtılaşmış kanı kağıt peçeteye tükürdüm, korkudan başka boyuta girdim.

'Neydi o kalabalık, kavga mı?'

Şimdi Sedat ağbiye durumu toparlayıp anlatmak(?).

'Valla Sedat ağbi eski köylü filmleri gibi bir hikaye bu sefer roller değişik, bir kadın, 'Ulan Mirtaze...' diye yakamı yapıştı, 'gahbenin dölü, namıssız, uçkuru düşük...' diye çanta tekme girişti.

Bu rezillik içinde bu verimli mizah malzemesi nerden çıkıp geldi.

İrademi tutan merkez mi çöktü, gözlerim karardı başka bir yola mı geçtim, az önceki kavgada utancım mı öldü, bu ne rahatlık, içimdeki o meşhur kayış mı koptu o Allahsız fütursuz yazar yine içimde iktidarı mı devirdi, ihtilal mi yaptı, uyuşturucular kimliğimi mi gasp etti, korku ruhumun derisini mi yüzdü?

Hayatında ilk defa gözlük takip cam gibi gören biri gibi, etrafı ama şimdi gözlük camından öte mikroskop takmış gibi, kumaşın dokunun kılların tüylerin plastiğin betonun yüzeyleri çok büyütülmüş, toz kadar ince iplik parçası üstünde haritalar tarihler Afrikayı ormanları görüyorum.

Küçücük şeylere odaklanıp **'zaman'** takılıyor **'sonra'** bitti, **'nerdeyiz'** bitti, bu bir beyin rahatsızlığı mı, tehlike anında geçici bir süre devre dışı mı kaldı, saatlerce koltuğun üstünde toz parçalarıyla poligonda silah talimi yapar gibi, genel'i uzunluk'u tüm'ünü ebad'ı anlamı sonucu, her bir toz parçası sinsi bir casus, buraya nerden geldim, beynim şimşek dolu bir bulut içinde türbülansa mı girdi?

Yoksa bilinçaltımda korunaklı şifresini kimsenin kıramayacağı beni deliliğiyle koruyacak bir yer mi arıyorum.

Solcu Sedat, yüzü saf kemik, sigaradan kirli sarı bıyıkları, yazın dahi palto giyer, Ahmet Arifli lise solcusu racon sözlük kullanır. 12 Eylül işkencelerinden geçti kafada bir tahta eksik, 90'ların sonu çıktı, dibe vurdu, karda kışta sokakta naylonlara sarılıp yattı, bazı yıllar kış geçene kadar küçük hırsızlıklar yapıp hakime içerde üç-beş ay yatması için yalvarır, arada bir kahveye gelir bulur beni, doğulu amcalar gibi tek eliyle sigara sarar, ona buna üç beş küfür, işin aslı, kendince derin siyasi lafları parti teorisyenleri gibi düzgünce söyleyince kendine bir rahatlama gelir, Lenin onu dedi Mao bunu dedi diye söylene söylene, çekip gider.

'Kadının biri yolun ortasında sebepsiz çantayla saldırdı' deyince, frene bastı.

'Dönüp .kelim karıyı' dedi.

Şakası bile felaket, aman Sedat ağbi bas yürü.

İşin aslını anlattım.

Sedat ağbi: **'keşke nükleer bomba atsalardı keşke bir meydan savaşı olsaydı keşke dünya orduları üstümüze saldırsaydı, ne bu .mına koyum tek mermi atmadan alavera dalevera teslim olduk, bir cemaat işbirlikçi şeriatçılar, .mına kuduğumun hacı hocaları, 10 yıldır kurtlar vadisi dizi çeker gibi operasyon manyakları, her şeyleri yalan .mına kuduğumun dincileri, sınavlar sahte lan Allah'tan korkmuyor puştlar, sahte belgeler patır patır .mına koyum, ulan gık diyemeden .ötümüzden .iktiler, gitti Türkiye gitti, Türkiye senin de .mına koyum...'**

Sedat ağbi: **Sana bir şey soracağım Nihat gardaş, bu Kurtlar Vadisi'nin Polat'ı ne iş yapıyor, polis desen değil mit desen değil, ne iş yaptığı belli değil ama her tarafa operasyon çekiyor...**

-Ya ne bileyim Sedat ağbi?

Sedat ağbi: **'Nato büyüttü Nato bitirdi hepsinin .tünü ..kiyim, daha önce akılları nerdeydi? Kenan Evren'den intikamı biz alacaktık tarikatçıların eline düştüler tamam benim de ağıma gidiyor da bu dinci gavatları yatak odasına kadar kim soktu...'**

- **'Bunların .mına koyum alayı köpek bunların direksiyonda zor tutuyorum ellerimi şimdi alayının kaldırırma çıkıp üstlerine süreceğim...'**

'O dinci TV'ler .mına kuduğum tipini .tiklerim, o mercimek gibi gözleri çıldırıyor insan, suratlarına bak sümük la bunlar savcı lan bunlar, bu CIA'nın çakallarına ülkeyi kaptırdık ulan..'

Her yer dinleniyor izleniyor korkusu yeri göğü kilitleyip dondurmuş, ağızları bıçak açmıyor, iki kişi bir araya gelemiyor, taksi içinde kulaktan kulağa küfürler sıralayacak bir cesur adam bulmak bile, nasıl büyük bir nimet.

Sedat Ağbi arızaya da sarsa isyan halinde yine iş bizim adamlarda var diyor insan, küfürleri dürüm lahmacun gibi, dişsiz ağızla dahi yumuluyorsun.

Sedat ağbi son noktayı koydu: **'Nihat gardaş bu pezevenkleri odundan benzinden tasarruf, yakacaksın.'**

'Sedat ağbi daha dün bulvarda emekli yaşlı bir subay önümü kesti, Avrupa'da emekli subaylar toplantısı varmış Romanya eski genelkurmay başkanı kesmiş önünü sitemle: Biz Mustafa Kemal'in ordusunu derste okutuyorduk ne oldu Mustafa Kemal'in ordusuna?'

Sedat ağbi: Lan artist artist duygusala bağlama. Bana sevdiremezsin bu ibneleri.. Ben pratik adamıyım senin gibi hayalci değil, lafla işim olmaz, kendi işimi kendim görürüm, hala hangi kafadasınız, ağlama zırlama başka hee, ağlayan zırlayan adamdan hayır mı gelir, hangi kafadasın hala neredesiniz lan...'

Birden yolu değişti.

Dördüncü caddeye gidiyoruz sanıyordum, mezarlık kadar sessiz şehir dışı bir yere geldik.

Sağa sola bakınıyorum telaşla nerdeyiz ne oluyor şaşkınlıkla, nereye gidiyoruz.

Sedat ağbi: **'panik yapma', 'büyük sürprizim var', 'dokuz yıl sonra gidip buldum Topal Sadık'ı. Puşt Bağlum tarafında buralarda oturuyormuş, Melih'in makarnalarını yiyormuş ibne..'**

'Yav nereye gelmişiz Keçiören'i geçtik mi ne Bağlum mu Karapürçek mi?'

Sedat ağbi sakin: **'Karanlık çökmüş topallaya topallaya elinde torba evine gidiyo,. daldım gırtlığına yıktım yere, .mına kuduğumun puştunu. Elindeki naylon torbayı boşaltıp geçirdim kafaya. Beni tanıdın mı Topal Sadık ibnesi! Çaktım çakmağı yaktım naylonu, yanmadı, bir daha çaktım, tutuşturdum naylonu, yanmadı, delik delik yaktım erittim naylonu, mum gibi surati saçları eriyor, ibne nasıl cırlıyor, çakaaaall! Ya Topal Sadık, yaa! Düşmez kalkmaz bir Allah!'**

Sedat ağbi yine bozuk'a sardı başka boyut'a alemlere daldı, ağzım ameliyatlı, yalvarırım eve çek Sedat ağbi.

-Sus be oğlum ya, ağla zırla düşün nereye kadar keyfin gelir rahatlarsın, dokuz sene aradım ibneyi, yanlarına kalmayacak dedim. Ben pratik eylem adamıyım işimi kendim görürüm.

Frene bastı, arka koltuğa suratımın içine doğru bağırdı, **-sol budur oğlum bu, okuduğunuz o kitapları .kiyim, ancak ağlar zırlarsınız, diyalektik oğlum diyalektik, ezeni ezeceksin, hala gelmişsin bana Nato paşalarını anlatıyorsun...'**

-Sedat ağbi ağzım içinde damak parçaları uyuşturucu yutkunamıyorum yüzüm şiş ayakta duracak halim yok eczaneye de uğramam lazım hadi kırma beni, dön bas Bahçeli'ye eve doğru.

Normal zamanlarda tırsar kaçırım, tanıyorum Sedat ağbi kırığın Allah'ı, Ahmet Kaya Tanrı karışımı ürkütücü sesi devreye girdikçe kuş gibi özgürleştiğini sanıyor, suratı şalgam suyu gibi karardı, gözleri çok eskiye takıldı yine çok uzaklaştı. Kapanmamış bir yara... Küfürleri suratı gibi gerçekten Allahsız dinsiz. Direksiyonu aniden kıra kıra gidişi trafik uyarı levhalarındaki canavara dönüştü.

'Bu Topal Sadık var ya bu .mına kuduğumun gavatu, koğuştta eksi otuz derece işkence üstüne işkence, sabahın beşinde üstümüze su döküyor ibne. Bu .mına kuduğumun çocuğu, bizi kovuştan ayırıp hücreye koydular, yalnız kaldık, karşımıza geçip sabaha kadar orasını tutup sigarası ağzında dalga geçiyor. Bu puştun yaptıklarını kaç defa anlattım Nihat baba. On yıl her gece sabaha kadar, ey Topal Sadık seni dışarda bulursam, ömrü hayatımda doğduğuna pişman etmezsem, yerleri yalatmazsam, ey Topal Sadık bana adam demesinler.'

Trafikte ışık kalmadı bozkırda yol bitmiyor, acayip bir yer sokaklar bitti, arabayı nasıl kullanıyorsa, tozlu yollarda kümelenmiş birkaç adam kötü adamlarız gibi arabanın bu sebepsiz süratine bıraktığı toza dumana bakıyor.

Topal Sadık'ın kovuş kodes günleri sırtışları tek tek hatırlar gibi kafasını hesap sorar gibi sallayarak, yarım saat kadar, şarampole düştük sandım, çitsiz düzensiz tarladan bahçeli bir gecekondu evin derme çatma tahta kapısına çarpa çarpa döndü girdi arabanın burnu, acı fren sesi toprağı toz bulutuna çevirdi, bağdaş kurmuş oturan yaşlı bir köpek keyfini bozmadı.

Ulan Nihat, hem ölümden beladan kanun dışılıktan korkarsın hem de bilmem yirmi yıldır görmediğin bu manyak Sedat ağbiyi nerden bulursun?

Bahçede ikisi de kökünden sökülüp yan yatmış iki kavak.

Sedat ağbi, cinayet işlenecekmış gibi... Mafyatik bir film mi çekiyoruz. Kapıyı açıp kaçsam burası dağ başı Karapürçek mi Bağlum mu?

Bir elim yanağımda tam bokun içindeyim.

Sedat ağbi aşağı indi, bağırdı: Lan Topal Sadık çık dışarı...

Bir yazarın tanınmışlığı, imajı, karizması, toplum nazarında kıymeti, tehdit altındayım, hay anasını...

Ulan seni cemaatin savcılarını arıyordu şansa bak 12 eylülde kalma bir öd alma kapışmasında yine olay yerinde, manşettesin.

Evin içini ısıtan bir köy sobası, açık kapı buradan görülüyor. Topal Sadık'ın karısı hizmetçilik yaptığı evin penceresinden düşmüş, on yıl var ki yatalakmış, bu izbe, dibe vurmuş yoksul manzarayı şaşırtan asıl şey, kapıda nargile...

Tahtaları kırık bir sedir, ortasından kesilmiş damacanaya domates gibi şeyler dikilmiş.

Beş-on yaşında var yok, sümüklü iki gecekondu bebese kara kuzu yalınayak kapıya çıktılar.

Sedat ağbi, çocuklara **'sizi azlettim gidin!'** diye bağırdı.

Azlettim... Azletmek... Padişah... Azletmek...

'Babanızı çağırın hele'..

Çocukların ağlamaklı yüz ifadeleri, nasıl bir pisliğin içindeyim.

Çocukların suratına paslı çivi çakar gibi tekrar: **'Babanı çağır çakal!'**

Hangi filmde rol alıyorum, Allah'ım nerdeyim keşke CIA'nın cemaatin savcılarını elini erken tutup, atsaydı beni kodese.

Sedat ağbi bir dur Allahını seversen, yağğ ağbi beni neyin içine sokuyorsun.

Sedat ağbi fare leşine tekme atar gibi, **'sen karışma'**.

Dağı taşı ayağa kaldıracak eşkiya bir narayla avazı çıktığı kadar: Lan .mına kuduğum Topal Sadık'ı, çık dışarı...

Öksürük krizine tutuldu, boğuluyor, küfredip sigarayı yılan görmüş gibi attı, elini göğsüne bastırıp: Ulan Topal Sadık, mahşer günü geldi oğlum, çık dışarı.

Topal Sadık bodur, çuval gibi, şişko, saçlar kel fare, korkudan cinsel sapıklar gibi kaskatı surat.

Bollamış salmış kazak, diz yeri karpuz pot yapmış, çizgileri solmuş yıkanmamış pijama.

Sedat ağbi'nin kafası kömürde yanıp çatlamış patates, saçları alttan hava üfleniyormuş gibi, suratı sarımsak sümükle dövülmüş bulamaç rengi...

Topal Sadık terliği sürüyüp çıktı kapıya.

Sedat ağbi: **'Gel, gel, gel, gel, gel lan buraya!'**

'Gel, .mına kuduğumun çocuğu, ağbimiz burada, o da duysun, akşam bana verdiğin yemini tekrar et...'

Topal Sadık sanki ipe takılmış gibi terliği çeke çeke öne çıktı. Çocuklara baş işaretleriyle: **'içeri girin..'**

Sedat ağbi arabanın arka kapısını açtı, eline demir çubuk levveyi geçirdi, ben arka koltukta İsmail Dümbüllü büyük mafya lideri Don Corleone karışımı, şokun içindeyim, **'söyle lan .mına kuduğum çocuğu, akşam bana verdiğin yemini'**, bastı şamarı, bastı şamarı, Topal Sadık'ın burnundan bir sümük parçası uçtu.

Bir tarafı yırtılmış plastik leğen, yıkanmayı bekleyen tabaklar bardaklar, Sedat Ağbi bir tekmeyle dağıttı leğeni. Kökü dışarda yan yatmış kavağın dibine gitti, başı arkada, eli fermuarında, hiçbir şey olmamış gibi kavağın dibine şarlayarak köpüklü şarap karışımı işedi.

Bir başka insanın işemesini saniyeden küçük anları hiç kaçırmayarak yavaş çekim film karesi gibi Topal Sadık'la aynı duygular içinde izledik. Fermuarını kapatmadı eli orada 'gel lan Topal Sadık, kovuşta gösteriyordun ya, gel lan gavat bir tut kavalı...'.
'Azlettim' lafından sonra şimdi zihnim kaval'da stop etti, kavallı köye geldik.

Topal Sadık altına sıçmış, suratı kapkara, usulca: **'Sedat gardaş bir daha...'**

Sedat ağbi: **'aynısını ulan aynısını tekrar et....'**

Topal Sadık: **'Aynısını söylüyorum aynısını, Sedat gardaş bir daha kovuşta işkence yaparsam gelin benim karımı .kin...'**

Sedat ağbi: **'Ne lan öyle mız mız, bağırarak söyle.'**

Topal Sadık: **neyi?**

Sedat ağbi: **'Hadi hadi yüksek senin nasıl gavat olduğunu herkes duysun...'**

Elindeki demiri Topal'ın gırtlığına geçirdi, **'bana dogundurtuyordun ha, şimdi kesmeye geldim, ne dedim sana, Sadık dogundurttuğun o şeyi kesip .ötüne sokacağım, sonra polisi arayıp otuz yıl gidip yatacağım, demedim mi Topal, şimdi o**

gün Topal...'

Bir silah olsaydı kendimi vursaydım.

Topal Sadık: **BİR DAHA İŞKENCE YAPARSAM GELİN KARIMI .KİN...**

Sedat ağbi 'puşt' deyip üstüne tükürdü... 'Şerefsiz korkak lan bunlar'...

'iktir git...'şu bebelere dua et ibne'!

Sedat ağbi: 'Hep bu günü bekledim, senin gibi bir yazar arkadaş bu manzarayı görsün, sen şimdi içinden bu adama acıyorsun. O koğuştaki sekiz sene, sekiz sene lafla ne kolay değil mi, sekiz sene, bu gavatin yaptıklarını toplasam gelip gelip dogundurtuyordu ibne üstüne gülüyor, anlatsam arabadan iner makasla doğrarsın, ben kitap okudum ağbi ben bilinçli adamım, ben solcuyum bir tekme bir küfür bir şamarla bıraktım...'

Arabada uzun bir sessizlik araba korkudan kilitleti kontak döndür döndür açmıyor marş basmıyor.

Çalıştı sesi, sigarasını yaktı, yakasını üstünü başını çırptı, keyfi geldi: 'bu cemaatini bu AKP'si var ya, işte gördün, günü gelecek hepsi Topal Sadık gibi olacak, kaçarı yok ağbi, kaçarı yok..'

'İyi konuşuyorsun güzel yazıyorsun da ne oluyor, havaya, pratiğin yok Nihat gardaş, koğuştan Ali, Cemal, Tefik dışarı çıktılar ama nereye her birinin kafa gitti, senin o kafa iki günde helva olur, alış bunlara alış, bu ülke dibini buldu, koğuştaki üç arkadaşın üçü de kafa tırt insanın içi sızlıyor, bu intikam gününü çıktığım günden tasarlamasam valla onlar gibi kafa şeker hamur beyin olurdu, beni bu plan sağlam tuttu, korkma sen de gardaş, sağda solda lafını etmem.'

(Arka koltuğa yapışmış zank gibiyim zihnimde ne döndüyse civatalar gevşedi boşaldım garip bir sevinç, hafifledim.

Bu bir insanlık utancı, pisliğin içinde nasıl sevinirsin, kendimi suçladım.

Ama çok mutluyum,sahi niye mutluyum, ilahi bir neşe kuş gibi hafifim, gerçek bu.

Nasıl bir beden taşıyoruz bu kadar kitap, söz, dil, yazı, sosyal hayat, hepsi yalan, birkaç küfür korku şok ağırlıklarından kurtuldum sevinç içinde uçuyorum.

Acının rezilliğin dibini bulup kilitlemiş zihnim bir şok mafyatik intikam gösterisiyle bendini yıkıp parçaladı mı?

Bir yazar böyle bir anda, mutlu dahi olabildiğimihiç utanmadan nasıl yazabilir, taşıdığım cihazı, hiç tanımamışım.

Ülke yurt bayrak her yer bıçaklanıyor, bir belanın tam ortasında, ne oldu içimde her şey günlük güneşlik oldu, ikame bir intikam psikoterapi mi sağladı?

Eyvah bizde mi keyifle kelle uçuran İşidciler'e benziyoruz, vahşi intikam duygusunun tiryaki tadı bilinçaltımda açılışını mı yapıyor.

Bir daha aman hatırlama bu anı, aman delirme, bu anları hiç yazma, işte birkaç cümle yazıp bedenindeki vahşiyi test ettin, aman unut, yalvarırım.

Bu intikam duygusu bulaşıcı bir hal alır, Cezayir gibi Afganistan gibi Irak gibi kiteselleşir, istedikleri bu, işte kıvamına yavaş yavaş getirdiler bizi, kendine sorumluluk yükleme, çekil kenara, bırak yazmayı.

Ve ama ne desem kendimi ikna imkansız çünkü içimdeki coşkuyu zapt edemiyorum, mutluluktan uçuyorum.

Neden mutluyum Allahım, neden?

Bu anları not et bir tarafa ilerde vakit bulursan bir hikaye yazar bedenindeki bu tuhafılığı okuyucularına anlatır sen de anlamaya çalışırsın.)

Arabanın arka koltuğunda, yeri göğü inleterek, marşlar söylüyorum:

'Ey vatan gözyaşlaaaarının dinsicin yetiştik çünkü bizzz'

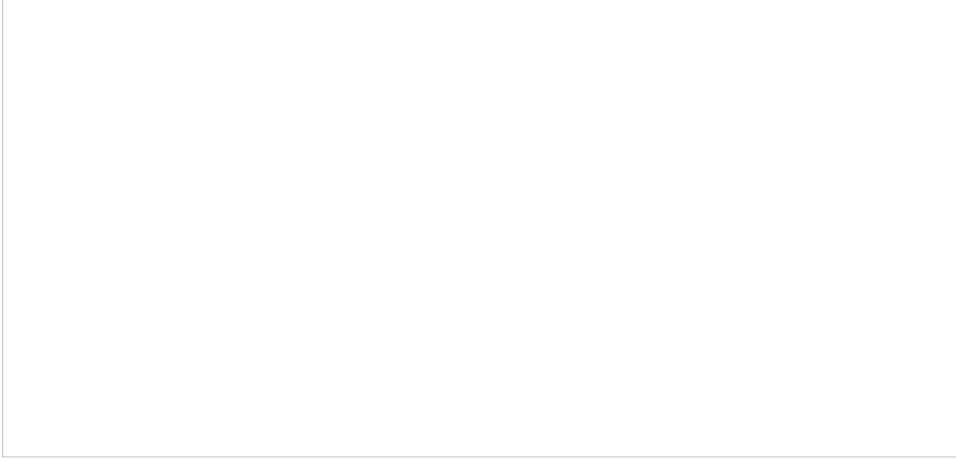
Sedat ağbi, aynadan arkaya, suratımın içine kısık gözlerle, bir garip baktı.

Süzdü, bir daha baktı:

'Eyvah, Nihat ağbim kaldıramadı, gitmiş...'

Nihat Genç

Odatv.com

Nihat Genç

Diğer Yazıları

Ergenekon operasyonu sahiden başarısız mı oldu

02.07.2019

"Mustafa Kemal'in askerleriyiz" demeye devam edecek misiniz

28.06.2019

Badeci şeyhin siyasetteki adamları

15.06.2019

Nihayet bir takım kurduk

09.06.2019

Cellatsız saray çok yaşamaz

08.06.2019

Yarattıkları canavarlarla artık baş edemiyorlar

07.06.2019

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

